

[Oluf Pedersen.]

skrænkning af Margarineproduktionen, naar man ved, at der vil blive et samfundsmæssigt Tab paa 60 Mill. Kr., hvoraf Landbruget indirekte faar Lov til at betale sin Trediedel. Landbruget faar ikke en eneste Øre ved den Ordning, men den koster den øvrige Befolkning ca. 40 Mill. Kr. (Kyed: Hvad krævede Udvalget?). Det, det her drejer sig om, er Kravet om Indskrænkning af Margarineproduktionen, som det ærede Medlem Hr. Kyed gjorde sig til Talsmand for. (Kyed: Hvad krævede Udvalget i Stedet?). Hvad Udvalget krævede i Stedet, kan det ærede Medlem Hr. Kyed gaa op og fortælle, hvis han føler Trang til det.

Det Forslag, som her er forelagt af Regeringen, er jo ikke tiltraadt af Mejerierne, og saa vidt jeg kan se, er det heller ikke tiltraadt af et Flertal af Landbrugsraadet; bag det staar vist kun Husmandsforeningerne. Man kan jo ogsaa sige, at bag ved det staar i nogen Grad den Betænkning, som i sin Tid blev afgivet af den saakaldte Landbokommission, i hvilken der ogsaa var Repræsentanter for Partierne Venstre og Konservative.

Lovforslaget betyder en Afvikling, men saa vidt jeg kan se, vil dets Gennemførelse fordyre Smørret og sænke Salget uden at give en Øre til Landbruget, medens det altsaa vil være til Skade for Forbrugerne. Dets Formaal maa da være at tilsløre Landbrugets Krav om Frihandel, og dette Formaal opnaas jo ogsaa til en vis Grad, naar man ser, at et af de Partier, der ellers skulde kræve Frihandel, har en Ordfører, der staar op her og kræver Beskyttelse. Dette er jo stik imod Partiets Program. Man vil prøve at bilde Landbruget ind, at det faar Hjælp, og man tror, at man derigennem kan opnaa at nedstemme Landbrugs Krav om at faa *det*, som Landbruget retfærdigvis har Krav paa, nemlig Adgang til at producere paa de billigst mulige Vilkaar.

Der har været talt om Produktionspris, og det ærede Medlem Hr. Fogh sagde noget herom, som vist var rigtigt. Naar man vil tale om Produktionsprisen, maa man i hvert Fald være klar over, at der maa tages Hensyn ikke alene til den Pris, man faar, men ogsaa til Driftsudgifterne, og intet er naturligere, end at man saa ophæver de Foranstaltninger, der bevirker forhøjede Driftsudgifter for Landbruget. Man kan lave, hvilken Lovgivning man vil, saa kan man dog ikke opnaa en Forhøjelse af den Pris, man faar i de fremmede Lande; derimod kan man gennemføre en Lovgivning,

som muliggør billigere Produktion og ogsaa muliggør, at der kan sælges og tjenes Penge med den nuværende Smørpris, naar man bare kan faa Produktionsomkostningerne ned. Det er her, man bør sætte ind, og det er det eneste Sted, man bør sætte ind, for her er nemlig et Sted, hvor Landbruget med Rette kan gaa til Staten og kræve, at Staten ophæver de fordyrende Foranstaltninger, den har gennemført, medens man ikke med nogen som helst Ret kan kræve, at Staten skal sikre en Produktionspris eller noget i den Retning.

Jeg ser altsaa paa dette Lovforslag som en Indledning til et Tilbagetog fra Regeringens Side, og derfor hilser vi det med forholdsvis Tilfredshed. Dog vil jeg sige, at vi saa allerhelst, at der intet Forlig blev, saa at vi ingen Smørordning fik; det vilde ikke alene Landbruget, men ogsaa det øvrige Samfund være bedst tjent med.

Aksel Larsen: Det er et historisk set meget sensationelt Lovforslag; vi behandler i Dag, og der er derfor ikke noget at sige til, at de forskellige Partier fremkommer med rent ud sensationelle Standpunkter. Lovforslaget er nemlig i Strid med hele Regeringens hidtidige Politik og Praksis; det foreslaar afviklet en Del af en indirekte Beskatning, i Erkendelse af, at det var skadelige Foranstaltninger, der gennemførtes ved Smørloven for 11 Maaneder siden. Det er berettiget at kalde dette sensationelt, for det er noget, der aldrig er sket før. Det er kun Skade, at Sandhedens Erkendelse ikke har banet sig Vej saa langt, at man i Stedet for at forelægge dette Lovforslag havde ladet Smørordningen helt forsvinde. De Argumenter, der anvendes dels i Bemærkningerne til Lovforslaget, dels i Fremsættelsestalen, kan med nøjagtig samme Kraft anvendes til Motivering for, at der overhovedet ingen Smørordning bør være. Det er derfor ogsaa klart, at vort Parti, som er Modstander af denne indirekte Beskatning, og som var Modstander af Smørordningen, da den blev gennemført, heller ikke er Tilhænger af den her foreslaaede Form for indirekte Beskatning af Smør, som vi regner med endnu er en Forbrugsgenstand for den brede Befolkning. Vi kan derfor ikke tilsige nogen velvillig Medvirken til Gennemførelse af Lovforslaget.

Lovforslagets angivelige Formaal er jo at hjælpe det nødstedte Landbrug, men i den Henseende staar vi paa samme Standpunkt som tidligere: for det første, at det